

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2323011328
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2025:2323011328.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Juraja Dziaka, v trestnej veci obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., pre prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 246 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta, sp. zn. OT/227/2023-67 zo dňa 15.05.2024, na verejnom zasadnutí konanom dňa 09.09.2025 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/227/2023-67 z 15.05.2024 bol obžalovaný A. B. C., nar. XX.XX.XXXX v D., trvale bytom E., prechodne bytom C. XX, E., uznaný vinným z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 246 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe,

že

dňa 23.11.2023 v čase okolo 15:00 hod na adrese F. G., D. XXX pomocou červeného spreja nasprejoval na múr nápis „Tu boli zavraždení B. C. a G. C. XX.X.XXXX“, čím H. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. J. XXX a B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. J. XXXX, K. spôsobil škodu vo výške 9,50,-Eur.

Za tento skutok uložil okresný súd obžalovanému podľa § 246 ods. 1, § 38 ods. 2, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 160 (stošesťdesiat) eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol obžalovaným úmyselne zmarený mu súd uložil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac. Zároveň obžalovanému uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia veci: 1ks sprej a rozhodol, že vlastníkom veci sa stáva štát.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 67-69.

Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal odvolanie obžalovaný, ktoré písomne odôvodnil na č.l. 87.

Obžalovaný v odvolaní poukázal na okolnosti a dôvod spáchania skutku. Uviedol, že dňa 05.05.2023 na vlastné náklady postavili na mieste domu kríž v hodnote 3.000,-Eur, poškodená H. C. im dala prísľub, že ku krížu môžu kedykoľvek ísť. Po parlamentných voľbách sa udiala zmena, vchod bol zadrôťovaný, kvety, vecne a fotky boli zničené a vyhodené za biely múrik. Pamätník slobody slova sa nestaval, hoci naň bolo vyčlenených 400 tisíc Eur. Podľa názoru obžalovaného si zaslúži ocenenie biela vrana a odmenu, nie trest a to akýkoľvek. Potrestaný má byť človek, ktorý devastuje kríž, a to je G. G., pretože sa jedná o hanobenie pomníka.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 09.09.2025 za prítomnosti zástupkyne Krajskej prokuratúry v Trnave, obžalovaného a jeho obhajcu. Obžalovaný zotrval na podanom odvolaní, považoval za bizarné, aby bol skutok so spôsobenou škodou 9,50 eur posudzovaný v trestnom konaní. Odvolací súd oboznámil prítomných s napadnutým rozsudkom, odvolaním obžalovaného, odpisom registra trestov na obžalovaného ako aj podstatným obsahom spisu. Strany nemali žiadne pripomienky k oboznamovanému spisovému materiálu a nemali žiadne návrhy na doplnenie dokazovania. Zástupkyňa krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť. Okresný súd správne ustálil skutkový stav a správne vyhodnotil vykonané dokazovanie. Uložený trest považuje za dostatočný. Obhajca sa pridržiaval odvolania obžalovaného a jeho návrhu. Obžalovaný navrhol prejednať skutok ako priestupok. Trestne stíhaný je vďaka aktivite G. G., a to len preto, lebo bránil B. C. a G. C.. Odvolací súd po prednese procesných strán doplnil dokazovanie postupom podľa § 298 v spojení s § 276 ods. 1, § 326 ods. 5 s poukazom na § 269 Trestného poriadku oboznámením listinných dôkazov, a to lustráciou Sociálnej poisťovne. Po doplnení dokazovania procesné strany zotrvali na svojich prednesoch.

Podľa ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku, alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku, event. napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

Po splnení prieskumnej povinnosti v rozsahu § 317 Trestného poriadku odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, v dôsledku čoho sú splnené podmienky pre jeho zamietnutie v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená vo vyššie citovanom ustanovení podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 1To/7/2012 z 30. januára 2013)

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral

Okresný súd pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku upravujúcich spôsob vykonania dôkazov, pričom sa nedopustil žiadnych závažných chýb, ktoré by mohli mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci pokiaľ ide o výrok o vine.

Z vykonaného dokazovania totižto bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že obžalovaný dňa 23.11.2023 prišiel do obce F. G., na miesto, kde bol postavený kríž, a ktoré bolo pietnym (spomienkovým) miestom po osobách B. C. a G. C., oddrôtoval pozemok patriaci poškodeným H. C. a B. C., položil ku krížu spomienkové predmety, následne na betónový múrik stojaci a patriaci pozemku poškodených nasprejoval červeným sprejom nápis „Tu boli zavraždení B. C. a G. C. XX.X.XXXX“. Obžalovaný sa k spáchaniu skutku priznal, a to už v čase zadržania, rovnako svoje konanie potvrdil aj na hlavnom pojednávaní. Vinu obžalovaného preukazuje aj zápisnica o vydaní veci, z ktorej je zrejmé, že obžalovaný

po zadržaní a obmedzení osobnej slobody po spáchaní skutku na mieste skutku vydal orgánom činným v trestnom konaní sprej, ktorým nápis nasprejoval. Rovnako o vine svedčí aj výpoveď svedka G. G., ktorý ako správca pozemku bol o skutku informovaný orgánmi činnými v trestnom konaní. Rovnako preukázané bolo aj to, že obžalovaný nasprejovaním nápisu poškodil a znehodnotil cudziu vec, a to vec – múr stojaci na pozemku inej osoby, v tomto prípade poškodených. Konal tak bez výslovného súhlasu poškodených, ktorí v prípravnom konaní zhodne uviedli, že obžalovaný ich pred tým, ako naplnil svoj úmysel nekontaktoval, nežiadal od nich povolenie. Odvolací súd sa nestotožnil s obhajobou obžalovaného o tom, že súhlas s jeho konaním si obžalovaný odvodzoval z toho, že aj predtým nastriekal (namaľoval) biely nápis na bránu pozemku, či z toho, že po tom, ako sa poškodení dozvedeli o skutku nenamietali voči obsahu nápisu, poškodená H. C. sa údajne vyjadrila len tak, že nápis nebol nasprejovaný pekne.

Obžalovaného nezbavuje viny ani jeho odvolacia argumentácia, ktorá je mimochodom len kopírovaním jeho obhajoby z prvostupňového konania, a síce, konania sa dopustil z dôvodu, že po parlamentných voľbách v roku 2023 boli spreď kríža odstránené a vyhodené spomienkové predmety, pozemok bol znepřístupnený jeho zadrôtovaním, a tým chcel vyjadriť pamiatku zosnulým. Tak ako už uviedol okresný súd, obžalovaný mal možnosť v prípade podozrenie akejkolvek protiprávnej činnosti kontaktovať príslušné orgány za účelom preverenia jeho tvrdení, nie pristúpiť k prejavu svojho názoru a nesúhlasu s tým, čo sa na spomienkovom mieste deje spáchaním trestného činu.

Odvolací súd konštatuje, že obžalovaný má právo vyjadriť svoj občiansky názor či už na spoločenskú alebo politickú situáciu v štáte, avšak právo slobody prejavu má určité hranice, ktorú sú dané záujmami spoločnosti a právami iných osôb. Tieto hranice bezpodmienečne zahŕňajú ochranu pred ohováraním, nenávisťnými prejavmi, poškodzovaním dobrého mena, poškodzovaním majetku či veci inej osoby, porušovaním súkromia, ochranu štátnej bezpečnosti, verejného poriadku či iných dôležitých spoločenských hodnôt. Z odpisu registra priestupkov vyplýva, že obžalovaný zvykne prezentovať svoje názory spôsobom, ktorý hraničí s medzami zákona, nakoľko za podobné konanie (kvalifikované ako priestupok proti verejnému poriadku, extrémizmu, atď.) bol už priestupkovo postihnutý. V tomto prípade si svoje právo slobody prejavu uplatnil cestou poškodenia záujmov inej osoby – a to poškodením veci poškodených, bez ich súhlasu, čím sa dopustil spáchania trestného činu poškodzovania cudzej veci podľa § 246 ods. 1 Trestného zákona.

Pokiaľ obžalovaný považuje za bizarné, že v tomto prípade je trestne stíhaný pre skutok, ktorým spôsobil škodu na majetku poškodených vo výške 9,50,-Eur a konanie by malo byť posudzované ako priestupok, odvolací súd s jeho argumentáciou nesúhlasí. Pre kvalifikovanie konania v zmysle § 246 ods. 1 Trestného zákona ako trestného činu totiž nie je rozhodujúca výška spôsobenej škody ako je tomu pri trestnom čine poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, ktorým páchatel musí spôsobiť aspoň škodu malú. V prípade skutkovej podstaty, o ktorú ide v tu prejednávanej veci ide o trestný čin aj v prípade spôsobenia škody, ktorá nedosahuje ani výšku malej škody, pretože skutková podstata je naplnená tým, že páchatel poškodí cudziu vec tým, že ju postrieka, pomaluje, popíše farbou alebo inou látkou bez ohľadu na to, ako tým v majetkovej sfére naruší záujem poškodeného. Aj napriek pomerne zanedbateľnej výške spôsobenej škody nebolo možné skutok posudzovať ako priestupok, pretože okolnosti, za ktorých bol vykonaný vykazovali vyššiu závažnosť. Obžalovaný svoje politické a občianske názory už dlhodobo (vyplýva z odpisu registra priestupkov) prejavuje spôsobom, ktorým narúša verejný poriadok, ako reakciu na nestotožnenie sa s autoritami štátu (hoci svoj názor môže vyjadriť napr. aj v riadnych voľbách). Skutok vykonal v poobedňajších hodinách, na mieste prístupnom verejnosti, spomienkovom mieste, ako reakcia na spoločenské udalosti, nasprejovaním nápisu viditeľného pre väčší počet ľudí, bez súhlasu a vedomia vlastníkov pozemku. Nemožno tak prisvedčiť ospravedlneniu svojho konania s účelom uctenia si pamiatky, nakoľko spôsob vykonania skutku nemal žiadny pietny či spomienkový charakter.

S poukazom na rozsah a spôsob vykonaného dokazovania podľa odvolacieho súdu dospel aj k správny právny a skutkový záverom, t.j. že skutok bol podľa obžaloby správne právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 246 ods. 1 Trestného.

Pokiaľ ide o uloženie trestu, v tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že z požiadavky primeranosti trestu vyplýva, že uložený trest má byť úmerný škode, ktorú páchatel trestným činom spôsobil a nemá neprimerane zasahovať do jeho práv. Trest odňatia slobody ako najzávažnejší zásah štátu

do základných ľudských práv jednotlivca nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženia všetkých okolností prípadu a pomerov páchatela, z čoho vyplýva akýkoľvek zákaz exemplárneho trestania. Trest rovnako nesmie predstavovať neprimerané inštitucionalizované násilie spoločnosti voči jednotlivcovi. Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konania by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Spravodlivým môže byť vždy len primeraný trest. V prípade, ak bude trest ako odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie, a to bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatelovi trestného činu.

Okresný súd u obžalovaného správne nevzhladol žiadnu poľahčujúcu ani priťažujúcu okolnosť. Trestná sadzba za spáchaný skutok je v rozmedzí 0 až 2 roky. Odvolací súd sa stotožňuje s argumentáciou okresného súdu v tom, že v osobe obžalovaného nemožno vidieť páchatela, na ktorého by bolo potrebné vplývať neprimerane prísny trestom, a preto bola v tomto prípade zvolená alternatívna forma potrestania, a to uloženie peňažného trestu. Obžalovaný je starobný dôchodca, nebol súdne trestaný, na druhej strane bol celkom osemkrát priestupkovo postihnutý, väčšinou za priestupky proti verejnému poriadku, ktorými rovnako ako v tejto veci vyjadroval svoj občiansky názor a postoj na rôzne spoločenské či politické témy, či osoby. Obžalovaný svojimi konaniami nezasiahol do práv poškodených významným spôsobom, ku konaniu sa priznal, hoci ho odôvodňoval spôsobom, ktorý sa priechi zákonu.

Odvolací súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie za účelom preukázania príjmu obžalovaného, nakoľko okresný súd opomenul vykonať dokazovania v tomto rozsahu, a preto nebolo možné identifikovať, či uložený peňažný trest vo výške 160,-Eur bude trestom primeraným. Z ilustrácie Sociálnej poisťovne vyplynulo, že obžalovaný je starobným dôchodcom, poberá starobný dôchodok vo výške 644,10-Eur, z dôchodku sú mu strhávané zrážky vo výške 145,26-Eur. Z výšky dôchodku mu tak po vykonaní zrážok ostane suma 498,84-Eur. Po zaplatení peňažného trestu vo výmere 160,-Eur (v prípade jednorazovej úhrady) tak obžalovanému zostane suma 338,84-Eur, a teda bude mu zachovaná výška životného minima v mesiaci, v ktorom peňažný trest nahradí, ktorá je aktuálne stanovená na 284,13-Eur. Po zaplatení peňažného trestu tak výrazným spôsobom nebude ohrozená výživa obžalovaného, pričom výška uloženého trestu bude citeľná tak, aby dôsledky trestnej sankcie boli motivujúce k tomu, že svoje názory musí vyjadrovať a presadzovať zákonným spôsobom. Rovnako za primeraný považuje odvolací súd aj náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 mesiaca a tiež uloženie trestu prepadnutia vecí, spreja červenej farby, ktorého vlastníkom sa stáva štát.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne podľa § 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 170 ods. 6 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.